

Op elk potje past wel een dekseltje

Komisch blijspel in drie bedrijven

(ook geschikt voor ouderen)

door

JOHN BOUWE

en

JAN KERKHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP ELK POTJE PAST WEL EEN DEKSELTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN BOUWE en JAN KERKHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

VIC KOENDERS - vrijgezel (40)

BRAM KOENDERS - idem (45)

PETER KOENDERS - idem (48)

MENEER BONS - het hoofd der school

CARLA - liefje van Peter

EEFJE - liefje van Bram

OMA - de moeder van de drie (79)

MARJON - buurvrouw, weduwe

ELLY - dochter van Marjon (32)

Omschrijving:

Vic - is de lolbroek en de jongste, hij steekt bijna overal de draak mee maar kan ook erg serieus zijn.

Bram - is een goedgebouwde goedzak die dikwijls beetgenomen wordt.

Peter - de oudste, is tamelijk serieus.

Meneer Bons - een erg vlot dorpsschoolhoofd die van een babbeltje en een borreltje houdt, tevens vrijgezel.

Carla - de aanstaande van Peter, intelligente en serieuze vrouw, heeft ook haar vrolijke kanten. Charmante persoonlijkheid.

Eefje - volksmeisje, neemt alles niet al te serieus en is vlot in de omgang. Heeft als hobby schilderen.

Oma - een moderne oma, de moeder van de drie vrijgezellen, haar grote wens is nog eens echt oma te worden, op de step komt zij regelmatig

binnenracen.

Marjon - de buurvrouw, weduwe en moeder, vlotte verschijning.

Elly - dochter van Marjon, in het begin erg verlegen type, ouderwets in kleding en omgang, later een vrolijke en pittige vrouw

DECOR:

Een woonkamer, tamelijk luxueus ingericht; drie fauteuils en een klein salontafeltje, een eettafel met stoelen ergens tegen de wand, een telefoon, een kast, eventueel een inbouwkast.

Links deur voor algemene opkomst, rechts deur naar de keuken en andere vertrekken. Verdere inrichting naar keuze.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Vic en Bram zitten aan de eettafel. (borden, lepels enz. nog op tafel)

VIC: En heb je de brieven en foto's bekeken, Bram, die we op onze advertentie gekregen hebben?

BRAM: Ik heb ze bekeken.

VIC: En er ook al iets uitgezocht? Er zitten mooie meisjes bij, heb ik gezien.

BRAM: Jij moet niet zo nieuwsgierig zijn, Vic, maar een ding weet ik zeker, er zit wat voor me bij.

VIC: Echt, Bram, je kunt gerust tegen mij zeggen welke je het leukste vindt hoor, ik zal het niet verder vertellen.

BRAM: Meer zeg ik niet. Ik ken je te goed, ik vertel jou verder niks meer.

VIC: Je weet, Bram, dat ik verstand van vrouwen heb en veel ervaring. Misschien zou ik je kunnen adviseren.

BRAM: Ik heb jouw advies niet nodig en dat jij verstand van vrouwen hebt en veel ervaring, daar geloof ik helemaal niks van. Ik regel dit mooi zelf, daar heb ik jou niet bij nodig.

VIC: Goed, Bram, dan zoek je het zelf maar uit. *(staat op)* Hoe vond je trouwens mijn kookkunst vandaag, heeft het eten je een beetje gesmaakt?

BRAM: Kon ermee door, Vic, en een ding is zeker, je hebt meer verstand van koken dan van vrouwen.

VIC: Dus over mijn kookkunst ben je wel tevreden. *(lachend)* Mooi zo, dan mag jij de rommel opruimen, want ik heb andere dingen aan m'n hoofd.

BRAM: Dat dacht ik wel weer, jij moet altijd meteen profiteren en ik kan de rotklusjes opknappen.

VIC: We zullen het nu met z'n tweeën moeten zien te regelen nu Peter er niet is.

BRAM: Nou vandaag zal ik hier het werk doen maar morgen doe ik het niet. *(gaat met afwasspullen naar achter)*

VIC: Morgen? Wie weet wat er dan gebeurt. *(gaat achter af)*

BRAM: *(komt weer uit de keuken en begint de rest van de tafel te halen)* Altijd hetzelfde met Vic, hij loopt er mooi de kantjes af en laat mij de rotkarweitjes opknappen. *(wil met spullen naar de keuken)*

MARJON: *(door de achterdeur op met stofzuiger)* Hoi, fietsenmaker, druk aan het werk zie ik.

BRAM: *(staat nog met spullen in z'n handen)* Ja. O, je komt stofzuigen,

dat vind ik aardig van je.

MARJON: Helaas, hij vertikt het.

BRAM: *(niet begrijpend)* Hè! Wie vertikt het?

MARJON: Mijn stofzuiger is ermee opgehouden.

BRAM: Heb ik weer pech, ik dacht dat je voor mij kwam.

MARJON: Jij denkt te veel, Bram, maar misschien kan jij dit beestje nog aan de praat krijgen?

BRAM: Een goede fietsenmaker krijgt alles weer aan de praat, laat dat maar aan mij over. Leg dat ding maar ergens neer, als ik met de afwas klaar ben begin ik er meteen aan.

MARJON: Kan ik hem dan straks komen halen, ik kan hem eigenlijk niet missen.

BRAM: Je komt maar, Marjon, maar ik kan je niet garanderen dat hij straks klaar is. Ik ben maar alleen momenteel, Vic is er tussenuit gepiest en Peter is zijn vriendin afhalen.

MARJON: Peter z'n vriendin, sinds wanneer heeft hij een vriendin?

BRAM: We hebben een contactadvertentie geplaatst op aanraden van meneer Bons en bij Peter is het al meteen raak.

MARJON: *(lachend)* Nu sta je toch te liegen, jongen! Heeft meneer Bons jullie aangeraden een contactadvertentie te plaatsen? Kom nou, maak dat de kat maar wijs.

BRAM: We hebben geen kat, en ik maak jou ook niks wijs. Ik zal het je nog sterker vertellen, meneer Bons heeft de advertentie zelfs opgesteld en gezorgd dat ze geplaatst werd.

MARJON: Hoe komt meneer Bons er in hemelsnaam bij om voor jullie een contactadvertentie te plaatsen, is het in z'n bol geslagen?

BRAM: Niks van gemerkt, hij was doodernstig en de dominee en de burgemeester hebben er ook nog iets mee te maken. Het schijnt een bepaalde politiek te zijn en je weet, politiek is zo helder als dikke soep, daar heb ik totaal geen verstand van, maar je zou het meneer Bons zelf kunnen vragen.

MARJON: Dat doe ik zo gauw ik hem tegen het lijf loop, en heb je ook al contact gekregen door die advertentie?

BRAM: Het is een groot succes, ik krijg ook een vriendin, één meisje heeft mij al teruggeschreven. Ze komt een dezer dagen kennis maken, misschien vandaag al..

MARJON: Wel heb ik ooit, *(lacht en slaat hem op z'n schouder)* jij ouwe nozem, begin jij op je oude dag ook nog naar vrouwen te kijken?

BRAM: Oude dag, ik ben pas vijftienveertig en ik heb er echt wel zin in. Zal ik even laten zien wat deze oude nozem nog in z'n mars heeft. *(loopt naar Marjon en wil haar vastpakken)*

MARJON: *(deinst lachend achteruit)* O maar zo bedoel ik het niet, Bram,

eigenlijk heb je wel gelijk, ik wens je in ieder geval veel succes. En je maakt m'n stofzuiger vandaag toch wel, hè? *(legt stofzuiger op tafel)*

BRAM: Ja tenminste, als deze oude nozem dat nog kan.

MARJON: Het was maar een geintje, Bram. *(gaat naar hem toe en kust hem heel vluchtig)* Oh ja en als je tijd hebt, kijk dan ook even naar mijn tv, die doet het ook niet en vanavond komt er een mooie seksfilm.

BRAM: Een seksfilm, wat voor een?

MARJON: Fiets em erin! *(loopt naar de deur)* Tot straks, hè!

BRAM: *(loopt haar een stukje achterna)* Kom over een half uur maar terug, dan heb ik je stofzuiger wel klaar denk ik. *(wrijft over z'n gezicht)* Verdorie, ze zou me nog op stang jagen ook, maar ze kust wel lekker en die film wil ik ook zien, ik kan er misschien nog iets van leren. *(loopt weer naar de keuken)*

VIC: *(even later op, ziet stofzuiger)* Wat moet dat vieze vod hier op tafel?

BRAM: *(steekt hoofd door keukendeur)* Problemen, Vic?

VIC: *(wijst naar stofzuiger)* Van wie is dat smerig apparaat?

BRAM: Die stofzuiger is van Marjon. *(Bram weer in de keuken)*

VIC: Van Marjon, onze buurvrouw ?

BRAM: *(komt uit de keuken en neemt stofzuiger mee terug)* Ken jij nog een andere Marjon dan?

MENEER BONS: *(op)* Goedendag, Vic.

VIC: *(heel verwonderd)* Dag, meneer Bons.

MENEER BONS: Liet ik je schrikken?

VIC: Nou nee dat niet, ik had jou nog niet zo vlug verwacht maar ik vind het fijn dat je nog eens langskomt bij een stel harde werkers. Is je fiets kapot?

MENEER BONS: Nee niets aan de hand maar ik moest toch even in de buurt zijn en dacht, ik loop even bij de firma binnen.

VIC: Ja, meneer Bons, je weet maar nooit waar het goed voor is, of ben je nieuwsgierig of we al reactie hebben gehad op onze mooie advertentie.

MENEER BONS: Nou ja eh ik ben wel benieuwd. *(er klinkt getoeter)*

OMA: *(op met step, op de step is een ouderwetse claxon gemonteerd)* Oh je hebt bezoek, Vic! *(wil weer afgaan)*

MENEER BONS: U hoeft voor mij niet weg te gaan hoor, mevrouw.

OMA: Och nu zie ik het, meneer Bons, ben jij het, zeker belangrijke zaken te bespreken?

MENEER BONS: Dat valt wel mee, mevrouw. We bespreken de mogelijkheden van de contactadvertentie die we geplaatst hebben, daar hebt u toch wel over gehoord, neem ik aan.

OMA: Of ik daar over gehoord heb! Iedereen heeft het er over, daarom step ik ook zoveel rond, ik wil op de hoogte blijven.

VIC: Moeder, ben je onderhand niet een beetje te oud geworden om met die step door het dorp te racen.

OMA: Och jongen, oud worden is niet erg als je er maar op tijd mee begint en die step is mijn enige vervoermiddel.

VIC: Je kunt toch een taxi huren.

OMA: Een taxi, nooit van m'n leven, dat gaat mij veel te vlug dan zie je niks. Nee, zo lang ik kan stappen blijf ik stappen, het houdt me fit.

MENEER BONS: Dat is waar, mevrouw, u bent verbazend fit, en fietst u ook nog?

OMA: Fietsen heb ik nooit geleerd. Toen ik trouwde had ik nog nooit op een fiets gezeten, en daarna had ik er geen tijd meer voor.

MENEER BONS: Toch vind ik dat u tegenwoordig met al dat verkeer wel veel risico loopt, mevrouw.

OMA: Maak je maar niet bezorgd, meneer Bons, ik rol op m'n steppie overal naartoe waar ik graag wil zijn, en je weet, wie voor een dubbeltje geboren is kan ver rollen.

MENEER BONS: U maakt er maar een grapje van, mevrouw.

OMA: Och, meneer Bons, ik heb geleerd om het leven van de positieve kant te bekijken, en wat komt dat komt. En als we de pastoor en de dominee moeten geloven, wordt het er na de dood alleen maar beter op, want we gaan toch allemaal naar de hemel, waar zou ik me dan druk over maken.

MENEER BONS: Dat is een filosofie waar ik geen weerwoord op heb.

OMA: Je bedoelt waarschijnlijk dat je met je mond vol tanden staat.

MENEER BONS: Zoiets ja. Eerlijk gezegd zouden meer mensen uw kijk op het leven moeten volgen, dan zouden er minder gestreste en overspannen mensen rondlopen.

OMA: Ik vind dat je in het leven niet om de zaak heen moet draaien. Zeg wat je te zeggen hebt en daarmee basta, gewoon recht voor z'n raap, dat werkt, en dan krijg je ook geen misverstanden.

MENEER BONS: Was het allemaal maar zo simpel.

OMA: Het is heel simpel, meneer Bons, maar de mensen maken alles altijd veel moeilijker dan nodig is. Waar of niet? In ieder geval ga ik er weer vandoor, dan kunnen jullie je zaakjes bespreken. Ik kom nog wel eens langs, en als ik je een goede raad mag geven, meneer Bons, koop ook een step. *(af)*

MENEER BONS: Wat is dat nog een kranig mens, die moeder van jullie, en ze beziet het leven van de zonnige kant, heel verstandig.

VIC: Ja, moeder is met haar 79 jaar een krasse knar, om het zo maar eens te zeggen en ze weet d'r woordje te doen. Een borrel, meneer Bons?

MENEER BONS: Nee, Vic, laat ik dat nu maar niet doen.

VIC: Maar je bent zeker wel nieuwsgierig naar de reacties op onze advertentie.

MENEER BONNS: Heb je al reactie gehad dan?

VIC: Ja, meneer, we hebben succes met die advertentie. Er zijn er wel veertig brieven binnengekomen, word er niet goed van.

MENEER BONNS: Maar Vic, veertig brieven, dat is toch prachtig.

VIC: Ja prachtig, Peter maakt vandaag al kennis met een van deze dames, hij is haar aan het halen.

MENEER BONNS: *(wrijft zich in de handen)* Prima prima en jullie hebben ook nog keus genoeg en er zit voor jou ook beslist iets bij, Vic.

VIC: Ik heb de brieven en de foto's wel bekeken en ik kan je vertellen, daar zitten typetjes bij hoor, net filmsterren.

MENEER BONNS: Filmsterren? Dus ze hebben ook foto's meegestuurd?

VIC: En wat voor... Erg onthullende foto's zelfs, wil je ze ook zien.

MENEER BONNS: Nou kijken kan geen kwaad lijkt me.

VIC: Dat hoop ik dan maar, maar ik moet je wel waarschuwen, er zijn exemplaren bij om van te smullen !!! *(doet met zijn hand langs zijn hoofd)*

MENEER BONNS: Werkelijk? Misschien moet ik dan toch maar een borrel nemen, als je aanbod tenminste nog geldt.

VIC: Verstandig, meneer Bons, een borrel kan je nodig hebben. *(schenkt voor beiden een borrel in)*

MENEER BONNS: Je wilt toch zeker niet zeggen dat er naaktfoto's bij zijn?

VIC: Nou naakt nog net niet, maar het scheelt niet veel. Ik moet zeggen, er zijn verrekke mooie bij, te mooi eigenlijk. Als ik niet zo stevig in m'n schoenen stond, geloof ik dat ik ook voor de bijl zou gaan .

MENEER BONNS: Nou maar dat is toch ook de bedoeling, Vic, dat jullie een vrouw krijgen en zo vlug mogelijk kinderen. Daarmee kunnen we het gevaar misschien afweren en krijg ik hopelijk weer zoetjesaan wat meer kinderen in m'n school en de dominee wat meer gelovigen in de kerk.

VIC: Aha nu begin ik te begrijpen, meneer Bons, waarom jij hier achter zit, je bent bang dat je school leegloopt en je voetbalclubje doodbloedt als er geen inwoners bijkomen.

MENEER BONNS: Je slaat de spijker op z'n kop, Vic, en eerlijk gezegd hadden jullie alledrie al wel vijf of zes kinderen kunnen hebben, jullie zijn er oud genoeg voor.

VIC: Wat zeg je me nou, meneer Bons??? *(roept naar achter)* Bram, kom eens vlug hier!

BRAM: *(vanuit de keuken)* Wat is er, Vic? Ik ben nog met die stofzuiger van Marjon bezig, dat weet je toch.

VIC: Haal jij even die brieven en foto's die we van die mooie meiden

hebben gekregen, meneer Bons wil ook iets uitzoeken.

MENEER BONS: Ho ho, Vic, dat heb ik niet gezegd.

VIC: Nou meneer, je hoeft je voor je gezondheid niet te schamen, je mag er gerust voor uitkomen dat je graag een mooie vrouw ziet.

MENEER BONS: Nou nou, Vic!

BRAM: *(komt nu op)* Ach kijk, meneer Bons, ik had niet gedacht dat jij hier zou zijn, maar je hebt dus ook interesse in onze schoonheden. Nou ja, een schoolhoofd is wel een geleerd hoofd, maar kan ook best graag naar de meisjes kijken. En een mooie vrouw is nooit weg.

MENEER BONS: Je weet het mooi te zeggen, Bram, en je hebt wel gelijk, ik zie inderdaad graag een mooie vrouw, maare...

VIC: Dan heb je er nog geen. Is dat wat je wil zeggen, meneer Bons?

MENEER BONS: Je zegt het wel recht voor z'n raap, Vic. Toch ben ik eigenlijk alleen maar geïnteresseerd uit hoofde van mijn beroep. Mijn school loopt steeds verder leeg, de voetbalclub zit om leden te springen en ook het wel en wee van onze gemeente gaat me aan het hart.

BRAM: Nou dat is dan toch eigenlijk een dubbel goede reden om ook een vrouw uit te zoeken. Bekijk die foto's maar eens, er zijn mooie types bij. *(slaat met zijn hand op z'n borst)* Ik leg ze iedere nacht onder m'n kussen en dan droom ik toch lekker!!!! *(kijkt verheerlijkt omhoog)* Zaaalig.

VIC: Nou Bram, houd die dromen nog even voor je en haal die foto's nou maar.

BRAM: *(enigszins gepikeerd)* Commandeer de hond en blaf zelf. Wat mankeer jij, Vic, ben je ziek of heb je iets aan je benen?

VIC: Ik ziek? Hoe kom je daarbij, ik ben zo gezond als een vis.

BRAM: Dat dacht ik tenminste ook, haal dan die foto's zelf even en commandeer me niet de hele tijd.

VIC: Hé, hé, Bram, zo ken ik jou niet, maar goed, ik zal die prentjes en die brieven wel even halen. *(af)*

BRAM: *(schenkt zichzelf en evt. meneer Bons een borrel in)* Proost, meneer Bons, op de liefde.

MENEER BONS: Als ik het goed begrepen heb, Bram, vind jij die brieven best wel interessant?

BRAM: Wat je zegt, ik vind ze mieters, vooral die foto's. Peter was er ook helemaal weg van, die is al een vriendin aan 't afhaken.

MENEER BONS: Dat heb ik gehoord en het doet me echt plezier. Het begin is dus gemaakt, nu jij en Vic nog.

BRAM: Kijk, meneer Bons, ik begrijp niet goed wat voor voordeel er voor een schoolhoofd en de dominee te behalen is als wij met vrouwen omgaan.

MENEER BONS: Dat moet je maar beschouwen als politiek die boven je pet zit.

BRAM: Ja ja, meneer Bons, ik weet wel dat er meer boven m'n pet zit dan eronder, (*even nadenkend*) en toch blijf ik het gek vinden. Maar als ik een lekker wijfje kan versieren, zal ik het niet laten en vandaag of morgen komt er een voor me.

MENEER BONS: Proficiat, kerel, zo wil ik het graag horen.

ELLY: (*heel verlegen op, vraagt dan aan Bram*) Zeg, Bram, ik wil graag weten of mijn nieuwe fiets al binnengekomen is?

BRAM: Je nieuwe fiets? Nee, Elly, die zat er bij de laatste zending niet bij.

ELLY: (*steeds bedeesd*) Ik zou wel graag hebben dat ze er op mijn verjaardag is.

MENEER BONS: Zo Elly, je krijgt dus een nieuwe fiets op je verjaardag.

ELLY: Nou, meneer Bons, niet krijgen, ik moet er wel voor betalen, en niet zo'n beetje ook, maar ik heb nu zo'n oude rammelkast die voortdurend kapot is.

BRAM: Ik denk dat ze morgen wel binnenkomt, Elly.

ELLY: Dan kom ik morgen terug.

MENEER BONS: Je wil zeker samen met je vriend gaan fietsen als het mooi weer is.

ELLY: Ik heb geen vriend, meneer, en wil er ook geen.

MENEER BONS: Maar Elly, je bent nog zo jong en als je een vriend hebt, kan je samen een hoop leuke dingen doen, en later samen trouwen en kinderen krijgen, dat is toch prachtig.

ELLY: (*heel nuchter*) Ik moet geen vriend en ik wil ook niet trouwen. Als ik graag ongemak in m'n bed wil, leg ik er wel mijn oude fiets in. En nu moet ik weg, ik kom morgen wel terug, goedendag. (*af*)

MENEER BONS: Een verlegen meisje is het, trouwens altijd wel geweest zo lang ik haar ken. Ze zou eigenlijk ook...

BRAM: (*valt hem in de rede*) Moeten trouwen bedoel je, nou spaar je de moeite, meneer Bons. Twintig jaar geleden heeft zij iets meegemaakt en sindsdien is ze heel verlegen en teruggetrokken, en van mannen moet ze al helemaal niets hebben, dat heb je wel gemerkt.

MENEER BONS: Ja eh, ik geloof het wel. Wat is er toen gebeurd? (*Vic op*)

BRAM: Dat vertel ik je nog wel eens.

VIC: Bram, schenk jij meneer Bons nog een flinke borrel in, die zal hij nodig hebben denk ik.

MENEER BONS: Dat is al gebeurd, Vic, maar ik geloof dat je nu toch wel wat overdrijft.

VIC: Nou, kijk dan zelf maar, meneer Bons, die brieven gaan nog wel,

maar die foto's laten niet veel te raden over. *(gooit een stel enveloppen op tafel)*

MENEER BONS: Ze hebben toch zeker wel iets aan?

VIC: Het heeft weinig om het lijf, om het zo maar eens te zeggen.

BRAM: Ja, meneer Bons, het is werkelijk prachtig, geniet er maar van, je zult er van smullen! *(doet met zijn hand langs zijn hoofd en gaat af naar keuken)*

VIC: *(wijst naar de enveloppen)* Alstublieft, meneer Bons, bekijk de schoonheden maar eens op je gemak, dan zul je zien dat wij niet overdrijven.

MENEER BONS: *(bekijkt brieven en foto's, stil spel)* Nou nou dat liegt er niet om, allemachtig!!! *(drinkt)*

VIC: En heb ik teveel gezegd?

MENEER BONS: Het is werkelijk ongelooflijk dat zoiets bestaat. In een woord... prachtig!

VIC: Begin je ook al zin te krijgen, meneer Bons? We hebben er genoeg zoals je ziet.

MENEER BONS: Nou ja, Vic, in de bijbel staat "Ga en vermenigvuldig u". En als ik dit hier zo bekijk, hoop ik dat die boodschap dan misschien ook aan mij gericht is.

VIC: *(trionfantelijk)* Dat bedoel ik nou maar, meneer Bons!

MENEER BONS: Heb ik het goed gehoord dat Peter al min of meer voorzien is.

VIC: Ja, Peter is de oudste, die mocht de eerste keuze hebben en die is hij nu aan het ophalen. En Bram krijgt er een dezer dagen ook een thuis.

MENEER BONS: En jij mag het overschot hebben, Vic.

VIC: Nou overschot, zo zou ik deze schatjes niet noemen, maar voor mij zit er gewoon niets bij, ik kan maar geen keus maken.

MENEER BONS: *(terwijl hij nog steeds in de foto's zit te rommelen)* Niet te vlug bij de pakken neerzitten, Vic, op elk potje past wel een dekseltje.

BRAM: *(roept door de keukendeur)* Er zijn leuke meisjes bij, hè meneer Bons?

VIC: *(roept terug)* Zeg, Bram, weet je wat meneer Bons net tegen me zei?

BRAM: *(steekt hoofd door de deur)* Nee dat weet ik niet, laat eens horen.

VIC: Hij zei dat wij al lang een nest met jongen hadden kunnen hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto